

Numer : 1592

Rep. : 2009/3935

Zitting van :

29 april 2009

Eindarrest

Het HOF VAN BEROEP, zitting houdend te ANTWERPEN, 3e KAMER, recht doende in burgerlijke zaken, heeft volgend arrest gewezen :

In zake : 2008/AR/2480

1. , geboren te op
, wonende te
2. verpleegster, geboren te
op , wonende te
;

A P P E L L A N T E N

tegen een beschikking van de
Beslagrechter in de Rechtbank
van Eerste Aanleg te Hasselt
dd. 6 mei 2008;

vertegenwoordigd door Meester
advocaat te

tegen :

DE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR BEVOEGD VOOR DE
PROVINCIE , met burelen te ,
i

G E I N T I M E E R D E

vertegenwoordigd door Meester loco
Meester , advocaat te
i

1. voorgaande

Bij vonnissen van de Correctionele rechtbank te Hasselt dd. 25/05/1999, bij verstek en dd. 03/09/2002, op verzet, werden en veroordeeld tot herstel van de plaats in de vorige toestand, binnen de drie maanden nadat het vonnis in kracht van gewijsde is getreden, onder verbeurte van een dwangsom van € 123,95 per dag.

Er volgde betekening op 21/02/2007 en een bevel tot betalen op 12/07/2007 en dit voor 131 dagen dwangsommen of € 16.237,45 plus kosten. Voor dit bedrag werd uitvoerend beslag op roerende goederen gelegd op 11/10/2007.

Tegen dit beslag tekenden verzet aan op 14/11/2007. Zij lieten gelden dat de dwangsom maar kan lopen drie maanden na de betekening, dus vanaf 21/05/2007 en dat zij op dat ogenblik met alles in regel waren.

Bij beschikking van de Beslagrechter te Hasselt dd. 06/05/2008 werd het verzet als ongegrond afgewezen, met in essentie als motivering dat de dwangsomtermijn loopt vanaf de betekening op 21/02/2007 en dat betrokkenen tot op heden in gebreke blijven aan de veroordeling te voldoen.

2. vorderingen in beroep

Tegen deze beschikking tekenden en hoger beroep aan bij verzoekschrift neergelegd ter griffie op 24/09/2008. Zij vorderen de opheffing van het beslag en vrijgave van de goederen binnen de 48 uur na betekening van het arrest, onder verbeurte van een dwangsom van € 500 per dag vertraging.

De Stedenbouwkundige inspecteur van de provincie besluit tot bevestiging van de bestreden beschikking.

3. ontvankelijkheid

Er wordt geen betekening voorgelegd van de bestreden beschikking en partijen houden voor dat deze niet betekend is.

Het hoger beroep is regelmatig naar vorm en termijn en derhalve ontvankelijk, waarover geen betwisting.

4. beoordeling

1.

Een termijn, zowel een respijttermijn als een uitvoeringstermijn, kan in het dwangsomrecht maar beginnen lopen vanaf de betekening. Dat is een gevolg van enerzijds het voorwaardelijk karakter van de dwangsom en anderzijds van het gegeven dat de betekening van een uitspraak waaraan een dwangsom is verbonden er niet louter op gericht is de veroordeelde op de hoogte te brengen van het bestaan van de uitspraak, maar vooral van het feit dat de eisende partij erop staat dat de veroordeling wordt uitgevoerd. Pas vanaf dat ogenblik weet de veroordeelde dat de eisende partij aandringt op uitvoering van de uitspraak en bijgevolg moet de veroordeelde vanaf dat ogenblik beschikken over de hele termijn die door de rechter nodig werd geacht om de bevolen prestatie in natura te verwezenlijken.

(WAGNER K., Dwangsom en de januskop van de uitvoerings- en respijttermijn, noot bij Cass. 28 maart 2003, R.W. 2004-05, 138)

Wanneer de dwangsomrechter een termijn bepaalt voor de uitvoering van de hoofdveroordeling en oordeelt dat de opgelegde dwangsom eerst zal verschuldigd zijn na verloop van die termijn, dan heeft deze termijn, wat de dwangsom betreft, de strekking aan de veroordeelde nog enige tijd te geven de veroordeling na te komen, zonder dat de niet-nakoming meteen de verbeurte van de dwangsom tot gevolg heeft. Bijgevolg dient deze termijn, wat de dwangsom betreft, te worden beschouwd als een termijn in de zin van art. 1385bis 4de lid Ger.W. (zie Cass. 28 maart 2003, R.W. 2004-05, 137 met noot; DIRIX E. Executieproblemen met betrekking tot de dwangsom in De dwangsom, Jura Falconis Libri, 1999, p. 46, nr. 15).

2.

De voorwaarde van de voorafgaande betekening dient bijgevolg begrepen te worden tegen de achtergrond van de regel dat een dwangsom slechts verschuldigd is, indien de uitspraak van de hoofdveroordeling waaraan zij is verbonden, uitvoerbaar is.

De vereiste betekening strekt er mee toe aan de veroordeelde ter kennis te brengen dat de schuldeiser van oordeel is dat aan de vereisten voor een gedwongen tenuitvoerlegging van de hoofdveroordeling is voldaan en hij er uitvoering van verlangt.

Er anders over oordelen heeft de werking van een valkuil. De termijn zou immers lopen zonder dat de schuldenaar er weet van heeft en de schuldeiser zou in die omstandigheden kunnen wachten met de betekening totdat de termijn verstreken is. (zie DIRIX E, BROECKX K., Beslag, A.P.R., 83 b)

3.

In het arrest van het Benelux Gerechtshof dd. 16/12/2004 (T.V.M. 2005, 271), waarnaar wordt verwezen, wordt enkel gezegd dat de termijn bedoeld in art. 1, lid 4 van de eenvormige wet betreffende de dwangsom, naar zijn aard niet moet worden beschouwd als een procesrechtelijke termijn die beheerst wordt door het nationale recht van elk der lidstaten, zodat die termijn niet zonder meer verlengd wordt tot de eerstvolgende werkdag wanneer hij vervalt op een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag.

Nu de respijttermijn inzake een dwangsom geen procesrechtelijke termijn is, doet dit arrest geen afbreuk aan wat hiervoor werd gesteld.

4.

Te dezen werd in het veroordelend vonnis het herstel bevolen van de plaats in de vorige oorspronkelijke toestand, hetgeen de integrale sloping - inclusief vloerplaten - van de autobergplaats impliceert en dit binnen drie maanden nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde getreden is. Verder werden beklaagden veroordeeld tot een dwangsom van € 123,95 per dag vertraging bij de uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

Bijgevolg is de hersteltermijn ingegaan bij het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis en de respijttermijn met betrekking tot de dwangsom op datum van de betekening. Er kunnen te dezen dus slechts dwangsommen verschuldigd zijn vanaf drie maanden na datum van de betekening of vanaf 21/05/2007.

5.
Uit een proces-verbaal van vaststelling dd. 21/03/2007 van het Agentschap inspectie RWO blijkt dat de constructie gedeeltelijk werd afgebroken, maar dat de zijgevel, de achtergevel en het betonnen dek in stand werden gehouden. Uit een proces-verbaal van vaststelling dd. 03/08/2007 van dezelfde dienst blijkt dat de achtergevel en vloerplaat nog steeds in stand worden gehouden.

Bijgevolg werd aan de in het vonnis uitdrukkelijk opgelegde verplichting niet voldaan, minstens niet op datum van het bevel, en zijn de dwangsommen verbeurd tot op de datum van het bevel.

Er zijn dus dwangsommen verschuldigd vanaf 21/05/2007 tot 12/07/2007 of 52 dagen aan € 123,95 maakt € 6.445,40.

Bijgevolg is het beslag geldig gelegd voor dit bedrag.

6.
Gelet op het wederzijds gelijk en ongelijk van partijen kunnen de kosten tussen hen verdeeld worden zoals hierna bepaald.

OM DIE REDENEN:

HET HOF, na beraad,

Recht sprekend op tegenspraak;

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935;

Ontvangt het hoger beroep en verklaart het gedeeltelijk gegrond.

Hervormt de bestreden beschikking in de volgende mate.

Verklaart het verzet ongegrond in de mate beslag werd gelegd voor vervallen dwangsommen ten belope van € 6.445,40 en gegrond voor het overige en heft in die mate het beslag op.

Verwijst beide partijen elk in hun eigen gerechtskosten van de procedure van beide instanties.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terecht-
zitting van :

NEGENENTWINTIG APRIL TWEEDUIZENDENNEGEN

waar aanwezig waren :

**Voorzitter
Raadsheer
Raadsheer
Griffier**